

نوعه از اشعار صابر

۱۰۹

داعط

۹۳

و اعطای حق تقدیر یعنی اهل علم را ؟
 کارشود از توده ملت برین دم
 خود در درد خود لعل کنی غاصب دنیا
 در خواب بدیدم که گشت است مطلق
 آسایش بود ترک حتی ترک کن آبرو
 این گفته بود در همه جای در دنیا
 بی بی هزار جمله و نزدیک بودم
 خود با هم اندر از سر راهی
 در سرب بند ندانند مراد
 مادیده دالسه بینیم بدایت

تا به ۱۹۴۷

ترجمه

۱۴

ارپول

عصمت و ناموس و عرضم خون گریبان منی

لوز چشمان منی ارپول باجان منی؟

۹۲